

»mu nebyla po vůli«, bylo věc vrátiti prvé stoličce k novému projednání a rozhodnutí a to za souhlasu generální prokuratury podle § 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 ihned při neveřejné poradě. Na nalézacím soudě bude, by spolehlivě zjistil a v rozsudku jasně vyřkl, snášela-li H-ová vůbec některé smilné dotěrnosti obžalovaného, na čemž pak bude záviseti zodpovědění právní otázky, jde-li u obžalovaného o čin jen nedokonaný či alespoň z části dokonaný a zabýval se vůbec všemi náležitostmi zažalovaného činu po stránce skutkové i právní.

Čís. 4809.

V tom, že se trestní řízení proti mladistvému konalo před soudem příslušným podle § 13 tr. ř., nikoliv před senátem mládeže ve smyslu § 30 zák. čís. 48/1931, není zmatek čís. 1 § 281 tr. ř., stalo-li se tak proto, že nadřízený soud nařídil ve smyslu § 41 (2) cit. zák. společné řízení před oním soudem.

(Rozh. ze dne 13. října 1933, Zm I 769/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. června 1932, jímž byli uznáni vinnými jednak proviněním podle §§ 283, 312 a 314 tr. zák. a podle § 3 zák. z 11. března 1931, čís. 48 sb. z. a n., jednak proviněním podle § 283 tr. zák. a podle § 3 zák. z 11. března 1931, čís. 48 sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Zmatečná stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti čís. 1 a 5 § 281 tr. ř. S hlediska prvního zmatku uplatňuje, že žádný ze stěžovatelů v době spáchaného činu nedokonal ještě 18. roku, takže byla dána příslušnost senátu mládeže a přípravné řízení měl konati soudce mládeže. Ježto těchto předpisů rázu velícího nebylo šetřeno, je prý tím přivoděna zmatečnost rozsudku podle čís. 1 § 281 tr. ř. Stížnost je zřejmě bezdůvodna. Stěžovatelům nebylo arci v době spáchaného činu ještě 18 let. Ze spisů vychází však, že na činu jim všem za vinu dáváním (§ 283 tr. zák.) měly účast a byly z něho obviněny také osoby starší než 18 let. Poněvadž pak soud příslušný podle ustanovení trestního řádu — totiž krajský soud v Hradci Králové jako soud nalézací — měl za to, že jsou tu závažné důvody účelnosti pro konání společného řízení, předložil věc k rozhodnutí nadřízenému soudu (vrchnímu soudu v Praze), připojiv vyjádření soudu mládeže u krajského soudu v Hradci Králové. Nadřízený soud (vrchní soud v Praze) nařídil usnesením ze dne 12. února 1932, by trestní řízení proti mladistvým obviněným, mezi nimiž byli i stěžovatelé, konalo se společně s řízením proti obviněným starším 18 let a to před soudem příslušným pro osoby starší 18 let, shledav, že jsou tu závažné důvody účelnosti pro konání řízení společ-

ného. Jestliže v důsledku tohoto opatření nadřízeného soudu konalo se hlavní přelíčení proti stěžovatelům nikoli před soudem příslušným jinak pro trestné činy spáchané osobami mladistvými (před senátem mládeže), nýbrž před samosoudcem krajského soudu v Hradci Králové jakožto soudem příslušným podle §§ 13 a 51 tr. ř. a podle § 6 zák. č. 471/21 a 31/29 sb. z. a n. pro osoby starší než 18 let, odpovídal vyličený postup úplně ustanovením § 41 zákona o trestním soudnictví nad mládeží a nemůže býti řeči o zmatečnosti rozsudku podle č. 1 § 281 tr. ř., nehledě k tomu, že se ani stěžovatelé ani jejich obhájce nezachovali podle poslední věty citovaného právě ustanovení zákona.

Čís. 4810.

Porušení zákona (§ 9 alim. zák.), bylo-li trestní řízení pro přestupek § 8 cit. zák. zahájeno bez návrhu opatrovnického soudu.

(Rozh. ze dne 17. října 1933, Zm I 680/33.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Zavedením trestního řízení okresním soudem v Lounech proti Ferdinandu K-ovi pro přestupek podle § 8 zákona ze 16. prosince 1930, č. 4 sb. z. a n. z roku 1931 bez návrhu příslušného opatrovnického soudu oprávněného nezletilce byl porušen zákon v ustanovení § 9 odst. 1 a 2 cit. zákona; provedené trestní řízení i s rozsudkem v řízení tom vynešeným se zrušuje.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Lounech ze dne 23. prosince 1932 byl Ferdinand K. uznán vinným přestupkem podle § 8 zákona ze 16. prosince 1930, č. 4/31 sb. z. a n., spáchaným tím, že v době od léta 1931 do poslední doby zúmyslně svoji povinnost vyživovati a zaopatřiti nezl. Ferdinanda K-e neplnil, takže musel býti podporován jinou stranou, by nebyl vydán nouzi, a odsouzen podle téhož zák. místa k trestu vězení v trvání 1 týdne nepodmíněně s dalšími výroky rozsudečnými. Rozsudek vešel v moc práva.

Ze spisu Nc I 317/31 okresního soudu v Lounech plyne, že opatrovnickým soudem nezl. Ferdinanda K-e jest okresní soud v Lounech; návrh na trestní stíhání obviněného neučinil však tento opatrovnický soud, nýbrž okresní soud ve Vysokém Mýtě, v jehož obvodu bydlí matka dítěte Anna K-ová. Bylo tedy trestní řízení proti Ferdinandu K-ovi proti ustanovení § 9 cit. zák. zavedeno bez návrhu opatrovnického soudu, jenž jedině jest k návrhu oprávněn. Bylo proto k návrhu generální prokuratury podle §§ 33 a 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.